

Árpád Szövetség Érem, 2024

Hargitai István

1944 nyarán születtem Zomborban. Az 1944-es év folyamán édesanyámmal egy családvédelmi katonai alakulat kíséretében az anyaország felé menekültünk. Az oroszok azonban utolértek és foglyul ejtettek a többi magyar menekülő családdal. Édesapám a háború után olasz egyenruhába öltözve került haza az angol fogságból.

A kommunista párt diktatúra hamarosan osztályidegenné minősített minket s csak a Nagy Imre féle reformok tették lehetővé vissza költözésünket Budapestre 1956 szeptemberében.

A forradalom november negyedikéi vérbefojtása után a hónap végén Ausztria felé vette útját az egész család, ahonnan 1957 január 4.-én a Safe Haven művelet alatt a Military Transport Service Lockheed Super Constellation gépével amerikai földre szálltam szüleimmel és testvéreimmel január 5.-én New Jersey államban.

Clevelandbe érkezésünk után szüleim a Magyar önképző kör gondnokai lettek s otlétünk alatt a Szabadkai házaspár féle magyar iskola az Önképző kör emeletén otthonra talált. Így aztán jó magam is az iskola diákjai sorába kerültem.

Később már serdülő korban bekerültem a cserkésznap Gyöngös-bokréta tánc programba. Kicsivel később, 1963-1964 között a Magyar felszabadító bizottság ifjúsági csoport munkájában vettem részt, azaz két színdarab főszerepét vállaltam. Ez a kis csoport két színdarabot, *A Gyurkovics lányokat* és *a Nótás kapitányt*, adta elő. Clevelandben 2x került előadásra, míg népszerűségük miatt Pittsburg, Toledo és Detroit magyarjai is élvezhették a fiatalok szereplését.

Egyetemi végzettség és családalapítás után két fiunkat beírtattuk a magyar iskolába és a Cserkészetbe. Feleségem, Mónika, tanítói szerepet vállalt az iskolában míg jó magam a 14. Sz. Görgey Artúr fiú csapatnál a Fenntartó testületi elnök szerepét töltöttem be az elkövetkező hét évre. A csapat anyagi szükségletét a közkedvelté vált kolbásztöltéssel s annak eladásával biztosítottuk, majd csapat kirándulások és portyák alatt a szakács szerepétől sem riadtam el.

MAGYAR TÁRSASÁG

HUNGARIAN ASSOCIATION ÁRPÁD ALLIANCE MEDAL

I was born in the summer of 1944 in Zombor [present-day Serbia]. During the course of 1944, my mother and I fled toward Hungary the motherland, accompanied by a family protection military unit. However, the Russians caught up and captured us, along with the other Hungarian families in flight. After the war, my father came home from British captivity dressed in an Italian uniform.

The Communist Party dictatorship soon classified us as class aliens, and only Imre Nagy's reforms made it possible for us to move back to Budapest in September of 1956.

After the fourth bloody smothering of the Hungarian Revolution, the whole family set off for Austria. From there, on January 4th, 1957, under the Safe Haven operation on the Lockheed Super Constellation plane of the Military Transport Service, I landed on American soil with my parents and siblings in New Jersey. That was on January 5th, 1957.

After our arrival in Cleveland, my parents became custodians of the Hungarian Self-Education Circle, and during our stay, the Szabadka couple's Hungarian school found a home on a floor of the Self-Education Circle. So, I myself became one of the school's students.

*Later, while still a teenager, I ended up in the folk-dance performance on Scout Day. A little later, between 1963 and 1964, I participated in the work of the youth group of the Hungarian Liberation Committee, i.e., I took on the lead role in two plays. This small group performed two plays, *The Gyurkovics Girls* and *Captain Nótás*. The plays were performed twice in Cleveland. Due to their popularity, the Hungarians of Pittsburg, Toledo and Detroit were also able to host the performances of the young people.*

After graduating from college and starting a family, we enrolled our two sons in Hungarian school and Hungarian scouting. My wife, Mónika, took on the role of teacher at the school, while I played the role of Chairman of the Board of Trustees for the next seven years for Hungarian Boy Scout troop 14 Görgey Artur. The financial needs of the troop were met by the popular activity of sausage stuffing and sales. I didn't shy away from the role of cook during troop excursions and field trips either.

Később családommal tagja lettünk a Magyar Baráti Közösségnek és részt vettünk az évi Találkozójukon a Reménység tavánál. Hosszú éveken keresztül szolgáltam a vezetőségben, mint az országos szervezet pénztárosa és a clevelandi helyi csoport gondnoka. Az évi találkozó megrendezése mellett számtalan kiváló és közismert személynek szerveztünk előadást Clevelandben és szerte az országban. Több alkalommal szállást is kellett biztosítani nekik szerény otthonunkban.

Délvidéki származásomból kifolyólag elnökké választotta a Hungarian Americans for Human Rights in Délvidék (HAHRD) clevelandi csoportjának. Szervezetünk rendeltetése a délvidéki magyar ifjúság anyagi támogatása volt ösztöndíjjal.

Az 1990-es évek alatt tanácstagja majd később elnöke is lettem a Clevelandi Magyar Fejlesztési bizottságnak (The Cleveland Hungarian Development Panel). Ennek a szervezetnek a missziója a magyarországi rendszerváltás utáni társadalmi kezdeményezések anyagi megsegítése volt. Ennél a szervezetnél az elnöki posztot két alkalommal töltöttem be.

Évi nagy rendezvényünk a Paprika bál volt melynek vendégei többnyire jómódú amerikai üzletemberek voltak. Elnökségem alatt módosítottuk a szervezet alapszabályait, hogy az anyagi segítség nyújtás ne csak az anyaországra szorítkozzék, hanem az elszakított területek magyarságára is. A Panel programjai közül külön említést érdemel a clevelandi gyermek olimpián résztvevő magyar csapat finanszírozása, az 1956-os forradalom 50. és 60. évfordulójának a kellő megünneplése és Kossuth Lajos amerikai körútjáról való megemlékezés.

2013-2019-i a Bocskai rádió munkatársa voltam. Kollégáimmal aktívan részt vettünk a környékbeli magyarság életében és rendezvényeiben.

Jelenleg a Clevelandi Magyarokért Alapítvány alelnöki tisztségét tartom és a Torontoi független magyar rádió programján két hetenként Csibi Lóránddal az amerikai hírekről és történekekről személyes véleményt nyilvánítunk.

Befejezésül még pár szó erejéig a családkról: büszkén mondhatom mindkét fiam és mind a négy unokám beszél magyarul. Minden reményünk megvan abban, hogy magyarságunkat sikerült tovább adni.

Magamról még annyit, hogy negyven évet dolgoztam mint egészségügyi adminisztrátor úgy az állami mint a privát szektorban, majd négy évet a nyugdíjazásig mint General Manager egy ügyvédi hivatalnál.

Later, my family and I became members of the Hungarian Communion of Friends' Association and participated in their annual meeting at Lake Hope. For many years I served on the Board as the treasurer of the national organization and the caretaker of the local group in Cleveland. In addition to hosting the annual meeting, we organized lectures in Cleveland and around the country featuring countless distinguished and well-known individuals. On several occasions we had to provide them with accommodation in our modest home.

Due to my roots in the Hungarian Southern Territories, I was elected president of the Cleveland group of the Hungarian Americans for Human Rights in the Délvidék (HAHRD). The purpose of our organization was to financially support Hungarian youth in the southern territories with scholarships.

During the 1990s, I became an advisory council member and later president of The Cleveland Hungarian Development Panel. The mission of this organization was to financially support social initiatives after the Hungarian regime change. I held the position of president of this organization twice.

Our big annual event was the Paprika ball, where the guests were mostly well-to-do American businesspeople. During my presidency, we amended the organization's basic rules so that the provision of financial assistance would not be limited only to the mother country, but also to the Hungarians of the separated territories. Among the Panel's programs, the financing of the Hungarian team participating in the Cleveland Children's Games, the proper commemorations of the 50th and 60th anniversaries of the 1956 Revolution, and the commemoration of Lajos Kossuth's American tour deserve special mention.

I was a team member of the Bocskai radio program from 2013-2019. My colleagues and I actively participated in the life and events of Hungarians in the area.

I currently hold the position of vice president of the Cleveland Magyarokért Alapítvány [Foundation for Hungarians in Cleveland], and together with Lóránd Csibi, we express personal opinions about American news and events on the Independent Hungarian Radio station in Toronto.

Finally, a few words about our family: I can proudly say that both of my sons and all four of my grandchildren speak Hungarian. We have every hope that we have succeeded in passing on our Hungarian heritage.

About myself, I worked for forty years as a healthcare administrator in both the public and private sectors, then four years until retirement as General Manager at a law firm.